

"פתאום יבוא אל היכלו האדון.."

שבת קודש פרשת נשא תנש"א - התוועדות פתאומית

בשעה 8:00 לערך הופיע, לפתע, כ"ק אדמו"ר שליט"א בפתח הזאל הגדול, כשהוא אוחז ביד ימינו את סידורו וביד שמאלו ספל מים בצבע כסף ומגבת ורודה, וצעד לעבר מזרח ביהכנ"ס. 770 הי' ריק יחסית. מעט הבחורים שהיו, התאוששו במהרה מהתדהמה הראשונית, ומיהרו לצעוד בעקבות כ"ק אדמו"ר שליט"א. בהמשך התפשטה השמועה בשכונה, ומאות אנשים הגיעו מכל הכיוונים ומרגע לרגע הלך והתמלא 770 במהירות עצומה, כשכאו"א מנסה להתקרב ככל יכולתו לאיזור ה"מזרח", כדי לזכות לראות ולשמוע ככל האפשר... • "ועם ניגונים אלו ננעל את הגלות"! • מוגש ע"י מטה לימוד הדבר מלכות

יומן התוועדות קודש כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א, ש"ק נשא, י"ב סיון - סיום ימי התשלומין ה'תנש"א

התוועדות ב' - פתאומית

• [לקריאה והורדה - קובץ pdf](#)

- יומן ההתוועדות הראשונה - מודפס בדפי ה'שיחות קודש' -

בשעה 8:00 לערך [לפי יומן אחד הי' זה בשעה 8:10 לערך] (מס' דקות לפני השקיעה) הופיע, לפתע, כ"ק אדמו"ר שליט"א בפתח ביהמ"ד הגדול למטה, כשהוא אוחז ביד ימינו את סידורו וביד שמאלו ספל מים בצבע כסף ומגבת ורודה, וצעד לעבר מזרח ביהכנ"ס. פני כ"ק אדמו"ר שליט"א היו רציניות ביותר, עיניו הק' היו גדולות במיוחד וזקנו הק' הי' מוטה לצד.

770 הי' ריק יחסית, סה"כ אולי 50 איש. באותו זמן הסתיים השיעור במאמרי כ"ק אדמו"ר שליט"א הנלמדים ע"י הרה"ת ר"פ קארף שי', וכרבע שעה אח"כ מתאספים לסדר ניגונים וחזרת מאמר דא"ח. טרם הגיע הקהל לסדר ניגונים.

הרצפה כבר היתה נקי' מההתוועדות, הגוי כבר הספיק לנקות, אך השולחנות (הפירמידות) מסביב, כבכל ש"ק, נשארים עומדים על מקומם עד לאחר מוצש"ק, מפני שאד"ש מתפלל ערבית דמוצש"ק בזאל הקטן למעלה.

מעט הבחורים שהיו באותה עת בביהמ"ד התאוששו במהרה מהתדהמה הראשונית, ומיהרו לצעוד בעקבות כ"ק אדמו"ר שליט"א.

כשהגיע כ"ק אדמו"ר שליט"א למקום שבו היו השולחנות א' ע"ג השני (פירמידה), נעצר, משום שהשולחנות חסמו את המעבר, ואז ניגשו כמה בחורים ודחפו בכח את השולחנות. תוך כדי דחיפה נפלו על הרצפה שיחות קודש, חומשים וכו'. כ"ק אדמו"ר שליט"א המתין עד שירימו אותם ואז המשיך ישר לכיוון הארון קודש.

כ"ק אדמו"ר שליט"א נעצר ע"י בימת התפילה שעלי' מתפלל, סמוך לבימת קריאת התורה של אמצע השבוע – היינו בין בימת התפילה לבימת הקריאה. מקום לא רחב (לפי ערך). בימת הקריאה היתה מלאה בצדדי' בספרים, סידורים וכו' – כרגיל אחרי התוועדות של שבת קודש.

[כשכ"ק אדמו"ר שליט"א נכנס הי' מנין שאחז באמצע קריה"ת של מנחה וקראו בתורה ע"ג בימה זו. הם קראו בס"ת הקטן, כך שיכלו מיד להוריד את הס"ת משם באמצע הקריאה...].

כ"ק אדמו"ר שליט"א הניח את סידורו על הספרים שהיו על בימת הקריאה, ונשאר לעמוד כשהספל בידו הק' [לפי יומן אחר הניח את הספל ג"כ על הבימה], ושאל האם יש "שיסל" [=קערה]? צעקו "שיסל, שיסל", וכ"ק אדמו"ר שליט"א המתין כשתי דקות לקערה.

הרה"ת אברהם שי' הולצברג הביא את הכלי (מיכל) הגדול של הקפה, ששותים ממנו בש"ק קודם ההתוועדות, ונדחף בין הקהל כדי לזכות להחזיק בעצמו את הכלי עבור כ"ק אדמו"ר שליט"א. כלי זה לא הי' כ"כ נקי, היו בו עוד שיריים מהקפה, כך שתוך כדי הדחיפות התיז הקפה לכל עבר ולקח זמן עד שהגיע לכ"ק אדמו"ר שליט"א. כשהגיע, הרבי שליט"א נטל את ידיו הק' וניגב – משך זמן יותר מהרגיל – במגבת שהיתה על ידו, וסימן לחלה.

יש לציין שכשאד"ש נכנס לא היו המזכירים, לא הריל"ג ולא הריב"ק. כשכ"ק אדמו"ר שליט"א נכנס הי' ב-770 הרה"ת לוי גרליק שי', חתנו של הריב"ק והוא רץ לקרוא לו, וכששמע שצריכים חלה, רץ מיד בחזרה והביא מהשכן ר' מיכאל סלאווין חלה אחת שלימה (דרך החצר).

בזמן שהמתין כ"ק אדמו"ר שליט"א לחלה, שפשף עוד מספר פעמים ידיו הק' (במגבת), וכן הביאו בינתיים את הכסא שהי' ע"ג בימת ההתוועדיות. העבירו את הכסא דרך הספסלים עד לבימת התפילה ומשם למטה ע"ג הרצפה. היות והי' קהל גדול מסביב לכ"ק אדמו"ר שליט"א, היו מוכרחים להוריד את הכסא בסמיכות ממש לכ"ק אדמו"ר שליט"א.

כ"ק אדמו"ר שליט"א התיישב על הכסא ובינתיים הגיעה ע"י הריב"ק חלה קלועה עטופה בשקית ניילון. הריב"ק הוריד את השקית ניילון והגיש את החלה לאד"ש, אד"ש חיך לעברו.

לא הי' סכין לחלה, כ"ק אדמו"ר שליט"א בצע את החלה לשתיים, בערך לחצי. מלח גם לא הי', וכ"ק אדמו"ר שליט"א חיך וטבל חתיכת חלה בחלה. אד"ש אכל חתיכת חלה והניח את שאר החלה שממנה אכל ע"ג בימת קריה"ת יחד עם הסידורים וכו'.

כ"ק אדמו"ר שליט"א ישב ופניו הק' לצד הארון קודש באלכסון קצת לכיוון בימת קריה"ת. כשהגיע אח"כ מלח טבל את החלה במלח תוך כדי שמחייך.

לאחר-מכן אמר כ"ק אדמו"ר שליט"א למזכיר הריב"ק שי' שברצונו לעלות אל בימתו, כדי שהקהל יוכל לשמוע ולראות [לפי יומן אחר רק סימן בידו הק'].

הרבי שליט"א עלה לבימה כשהסידור בידו (והעלו מיד את הכסא לבימה), התיישב על כסאו שהונח סמוך למדרגות כשפניו לכיוון צפון-מערב, לעבר הקהל, כשהסידור בידו הק' (חיפשו סטנדר ולא ה', ושולחן גם לא היה, רק השולחן שעליו מחלק כ"ק אדמו"ר שליט"א את הדולרים עמד ע"י בימת התפילה למטה בצד).

הקהל שהיה במקום כלל את התמימים ואנ"ש שהיו באותה עת בביהמ"ד הגדול והקטן ובאזור הסמוך ל-770 – כ-100 איש. הקהל מילא בעיקר את המקום שלפני ארון הקודש, לצפון הבימה, וכן את הבימה עצמה – במרחק מה ממקום ישיבת כ"ק אדמו"ר שליט"א. ניתן היה למשש את הציפיה הדרוכה שאחזה בקהל לקראת העומד להתרחש אחרי כניסתו של הרבי שליט"א בצורה כה פתאומית.

כ"ק אדמו"ר שליט"א פתח את סידורו והורה לנגן "בני היכלא", ואף שר בעצמו עם הציבור מתוך הסידור. כשהפסיקו את הנגינה שאל הרבי שליט"א את המזכיר הריב"ק ש' בתמיהה האם כבר סיים הקהל את כל הניגון. המזכיר ענה שלא, והרבי סימן שיסיימו את הניגון והמשיכו שוב לנגן את הבבא האחרונה.

לאחר-מכן סגר כ"ק אדמו"ר שליט"א את סידורו והניחו על פינת מעקה המדרגות, וסימן בתנועות לאלו שטיפסו ע"ג השולחנות, שירדו למטה. כך סימן כמה פעמים לכל הכיוונים, והחל באמירת שיחה, שארכה כחצי שעה.

ההתחלה היתה בציון העובדה שבשעה זו מסתיימים ימי התשלומין של חג השבועות ובהיותם בשבת הרי התשלומין הם בשלימות. הרבי שליט"א הסביר את הקשר של קדושת השבת והתאריך ביניהם לבין עצמם ולפרשת השבת "נשא" ופרשת השבוע הבא – "בהעלותך", וכמובן – לחג השבועות עצמו. בהמשך דובר על הקשר של חג השבועות לגאולה – שבא לידי ביטוי בר"ת 'מיד' (משה רבינו, הבעש"ט ודוד מלכא משיחא) ובגימטריא של 'נמי לכם', שכתוב ב"פולישע ספרים" שזה בגימטריא קץ, כלו כל הקיצין וכו' (והזכיר אודות כך כמה פעמים במהלך השיחות).

בסיום השיחה הורה הרבי שליט"א "כפי שנהוג בהתוועדויות כגון זו – לנגן את ניגוני רבותינו נשיאינו (ופירט את שמות כל הנשיאים) עד נשיא דורנו כ"ק מו"ח אדמו"ר, **שעד אז כבר נצא ודאי מן הגלות**". לפי יומן אחר לשונו הק' היה: **"און מיט די ניגונים וועט מען פארשליסען די גלות"** (= **"ועם ניגונים אלו 'ננעל' את הגלות"**).

במשך השיחה התפשטה השמועה בשכונה, ומאות אנשים הגיעו מכל הכיוונים ל-770. מרגע לרגע הלך והתמלא ביהכנ"ס במהירות עצומה, כשכאו"א מנסה להתקרב ככל יכולתו לאיזור ה"מזרח", כדי לזכות לראות ולשמוע ככל האפשר. במהירות נוצרו "פירמידות" מכל הכיוונים, והלחץ היה עצום...

אחרי השיחה החלו לנגן את ניגוני רבותינו נשיאינו (התחיל את הניגונים הרה"ח ר' נחום יצחק קפלן ש' מהשכונה). כ"ק אדמו"ר שליט"א הצטרף לשירה בעצמו בכל הניגונים, כשפניו רציניות ביותר, בצורה שאין לתאר כלל.

ניגנו: "ג' תנועות" להבעש"ט, המגיד ממעזריטש ואדה"ז נ"ע (בניגון זה עודד כ"ק אדמו"ר שליט"א בחזקה לכל עבר בתנועות בידיו הק'); "א-לי אתה" לאדה"ז נ"ע; ה"קאפעליע" לאדמו"ר האמצעי נ"ע; "ימין ה' רוממה" לאדמו"ר הצמח-צדק נ"ע (בניגון זה עודד כ"ק אדמו"ר שליט"א את השירה בידיו הק'); "לכתחילה אריבער" לאדמו"ר מהר"ש נ"ע (ניגון זה התחיל הרה"ח ר' שלמה

קונין שי' בשאגה גדולה, וכ"ק אדמו"ר שליט"א חייך אליו והקהל השתתק, ואז החל ר"נ קפלן שוב את הניגון. במשך שירת הניגון היו פני כ"ק אדמו"ר שליט"א רציניות יותר מבשאר הניגונים, והוא סימן בתנועות עזות בראשו לחזור על הבבא הידועה 10 פעמים כשעיניו הק' עצומות); "ניגון הכנה" לאדמו"ר (מהורש"ב) נ"ע; "הבינוני" לאדמו"ר מהוריי"צ נ"ע; ו"הוא אלקינו" לכ"ק אדמו"ר שליט"א.

לאחר-מכן פתח הרבי שליט"א באמירת השיחה השניה, שנמשכה כ-40 דקות. בשיחה זו עמד הרבי שליט"א על כך שכיום הזה, קרוב לגאולה, נשלמו עיקרי העבודות המוטלות על עם ישראל ומה שנדרש הוא תוספת על העיקר – עבודה מתוך עונג, כשהמדובר בעיקר על תוספת בלימוד התורה מתוך חיות ותענוג, וקושר זאת לזמן שבו עומדים (רעוא דרעוין בפרשת "נשא" לשון הגבהה, בסוף ימי התשלומין מלשון שלימות וכו'). בתוך הדברים על מושג התשלומין-שלימות הי' ביאור על ענינו המיוחד של שלמה המלך, תוך הסבר הקשר בין שלימות ושלוה.

בעת השיחה, הדגיש כשאמר **"והנה זה משיח בא, וכבר בא!"**. בסיום השיחה החל כ"ק אדמו"ר שליט"א לנגן את ניגון ההקפות לאביו זצ"ל.

לאחר-מכן אמר כ"ק אדמו"ר שליט"א את השיחה השלישית, שנמשכה כ-10 דקות, ובה דיבר בקשר ל"כוס של ברכה" שהיות וישנם כאלו שמאיזה סיבה שתהי' לא נמצאים כאן או שנמצאים בריחוק מקום מצד תחום שבת, לכן יחלקו כוס של ברכה, כך שאפילו הרחוקים יוכלו לבוא כל אחד ממקומו.

הרבי שליט"א חזר ועורר נמרצות על תוספת בלימוד התורה בעונג וחיות, תוספת בלימוד פרקי אבות ובשיעור חת"ת וכו', וכן על הציפיה לגאולה הקרובה. בענין זה הדגיש את העובדה שבברכת המזון מברכים "בונה ברחמי ירושלים" בלשון הווה ודוקא על ברכה זו עונה כל אחד "אמן". וגם סיום ברכת המזון – "ברוך הגבר אשר יבטח בה' והיה ה' מבטחו" מלמד כי על כל אחד לבטוח, לצפות ולקוות "בכל יום שיבוא", פירוש – להאמין שיבוא בכל יום ממש ולא רק להאמין בכל יום שיבוא אי פעם...

גם אמר שצריך לברר בקשר לברכת המזון, האם יש עשרה שנטלו ידיים כדי שיהי' אפשר לברך "אלוקינו" או עכ"פ שלושה שיהי' זימון, וכאן חייך אד"ש ואמר: או שיש רק יחיד ואז יהי' היחוד עם עשר כוחות הנפש. והאריך בקשר לכוס בזימון שראו גדולי ישראל שעשו ג"כ ביחיד עם כוס וכו', אבל תורה על הרוב תדבר וכו', וקושר זאת גם עם מצוות אהבת ישראל שהרי האחד כולל את כולם, וכפי שאומרים לפני התפילה – "הריני מקבל עלי מצוות עשה של ואהבת לרעך כמוך". ואיחל כי מיי"ב בסיון נבוא מיד לגאולה האמיתית והשלימה.

במשך כל ההתוועדות היו עוד הרבה ביטויים לא רגילים על הגאולה הקרובה, על מעלת הזמן והמקום וכדומה וכל אחד מהם הגביר, כמובן, את ההתרגשות וההתלהבות של הקהל.

בין השיחות סימן כ"ק אדמו"ר שליט"א לאלו שעמדו ע"ג הספסלים והשולחנות לרדת מהם. הקהל שהגיע בינתיים הי' גדול מאוד (והעמידה ע"ג

השולחנות היתה גם מסוכנת). כשסימן בידו הק' לרדת, נפלו מיד "פירמידות אדם" גבוהות מאוד...

אחרי השיחה השלישית, טבל כ"ק אדמו"ר שליט"א חתיכת חלה ג"פ במלח, טעם ממנה, ולגם מעט מים.

לקראת ברכת-המזון, כבר היה ביהמ"ד מלא מפה אל פה; הלחץ היה עצום ונהי' רעש גדול, וכ"ק אדמו"ר שליט"א אמר למזכיר הריל"ג (שהגיע באמצע ההתוועדות) שיתקרב אלו שנטלו ידים (עשרה) וכ"ק אדמו"ר שליט"א חיכה שהקהל יזוז קצת וכו' אבל הרעש גדל, וכאן פשוט הי' מבהיל – כ"ק אדמו"ר שליט"א החל לעשות בידיו הק' תנועות חזקות ביותר (תנועות של סימן לרדת מהשולחנות) לכל העומדים ונדחפים על השולחנות. (ואמר בצעקה): מ'וועט ווארטן מיטן בענטשען ביז ס'וועט זיין רואיק, און אויב עס איז ניטא קיין גבאים, וועט מען מאכן נייע גבאים! (= נמתין עם ברכת המזון עד שיירגע, ואם אין גבאים, נעשה גבאים חדשים!). גם אמר (בצעקה): "וואס שטופטמען זיך?" (= מה נדחפים?).

הקהל החל קצת לזוז ולרדת מהשולחנות וכ"ק אדמו"ר שליט"א נטל את ידיו ל"מים אחרונים" וזימן על הכוס בעשרה (וכעת כבר ניתן היה לשמוע כמעט בכל ביהמ"ד). הרבי שליט"א לא אמר (ברשות) "מרנן" אלא (ברשות) "רבנן ורבותי" וסימן שיענו, וחזר פעמיים על המילים "ברוך אלוקינו". הגביה את קולו (בנוסף לקטעים בהם הוא נוהג כן תמיד) גם במלים "לעולם אל יחסרנו", והמשיך מיד בקול "הרחמן" וכו'.

בינתיים החל הריל"ג לתכנן איך לסדר את ה"כוס של ברכה" על גבי בימת התפילה והוחלט עם וועד המסדר על סידור מסויים. כשסיים כ"ק אדמו"ר שליט"א ברכת המזון, אמר הריל"ג לרבי שליט"א שאולי תהי' החלוקה כאן (ע"ג בימת התפילה), אך הרבי שליט"א שלל זאת, שאיך יעברו ע"ג הספסלים וכו', ואמר שהוא יחלק "כוס של ברכה" למטה (במקום שמחלק דולרים).

ההתוועדות המיוחדת הסתיימה בשעה 10:15.

לאחר ההתוועדות ביקש כ"ק אדמו"ר שליט"א שיכריזו על תפילת ערבית. בתוך כך, לאחר שהציבור החל להתכונן לחלוקת כוס של ברכה והקהל החל וגדל, נוצרה המולה ומהומה מסוימת והרבי שליט"א בעצמו ביקש שכל אחד יגש למקומו הרגיל ויתפללו ערבית.

כ"ק אדמו"ר שליט"א התפלל במקומו הרגיל על הבימה. אחרי התפילה חזר למקום בו בירך ברכת-המזון, והבדיל על הכוס. אחרי ההבדלה הריח כ"ק אדמו"ר שליט"א מנר ההבדלה שבצלחת היין, טבל את שני אצבעותיו (אצבעות הזרת) ביין, והעביר אותן מעל קצות עיניו הק' כשהוא אומר את הנוסח "מצות ה' ברה" וכו'. אח"כ ירד למטה והחל לחלק "כוס של ברכה"; כיסו את השולחן של חלוקת הדולרים במגבות וכו' (וע"ג זה חילק כש"ב).

החלוקה החלה בשעה 10:30 לערך. לכו"כ מהמקבלים חיך כ"ק אדמו"ר שליט"א חיוך רחב, ולהרה"ח ר' גרשון בער יעקבסאהן שי' אף מזג פעם נוספת.

באמצע החלוקה עבר הרה"ח ר' שלמה קונין שי', ששר "דידן נצח". כ"ק אדמו"ר שליט"א עודד לעברו את השירה בחזקה, ומאז עודד את השירה בחזקה ולכל עבר, כמעט בכל ניגון. במיוחד כשעברו ילדים עודד לעברם כ"ק אדמו"ר שליט"א את השירה בחזקה.

כך התנהלה החלוקה בשמחה רבה, והמחזה היה מיוחד מאוד.

מעניין, כי למרות הפתאומיות וההפתעה – "עוף השמים הולך את הקול" וקהל גדול הספיק להגיע גם משכונות אחרות.

בסיום החלוקה התיישב כ"ק אדמו"ר שליט"א לומר ברכה אחרונה, ולאחר-מכן נעמד לאמירת "ויתן לך".

אח"כ חילק לכמה שהגיעו ברגע האחרון. כשסיים כיסה את הכוס בתחתית, ואחזה ביד ימינו הק', ביד שמאלו הק' אחז את הסידור, והחל לנגן "כי בשמחה תצאו" כשהוא מעודד את השירה בידיו הק'.

החלוקה הסתיימה בשעה 12:10 לערך.

מספר דקות לאחר-מכן יצא כ"ק אדמו"ר שליט"א לקידוש לבנה. כ"ק אדמו"ר שליט"א אמר "שלום עליכם" להרה"ח ר' מאיר הארליג שי', להמזכיר הרב יהודה לייב גרונר שי', ולהרה"ח ר' יהודה מיכאל צירקינד שי'. לבסוף נענע כ"ק אדמו"ר שליט"א את הציציות ג"פ, הכריז "א גוטן וואך, א גוטן חודש" ופנה לחדרו הק', כשהוא מעודד בחזקה את השירה.

כך תם יום ארוך מלא חוויות קדושות ומרוממות, ואין זה פלא שבו במקום נוצרו, ספונטנית, מעגלי ריקודים, והרבה מתאמצים לשמוע איש מפי חברו עוד 'ווארט', עוד ביטוי משיחות הקודש ועוד תיאור של אירועי "ההתוועדות הפתאומית", שודאי מהווים הכנה לגאולה השלימה.

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

יוצא לאור ע"י מטה לימוד הדבר מלכות

לתרומות והקדשות to donate or to dedicate future issues

+1234-40-50-770

mdvarmalchus@gmail.com